

ние, изнамядени отъ Pierre Galin (1786—1821) и изложени въ книгата му „Изложение на единъ новъ методъ за музикално обучение“, излязла презъ 1818 г.

Галицинь, князь Юрий Николаевичъ — известенъ пропагандаторъ на руската музика, род. 1823 въ Петербургъ, умр. 1872 с. т., ученикъ на Ломакинъ и на Морицъ Хауптманъ. Г. образува свой собственъ оркестъръ, съ който обикаля Европа и Америка, и извиква чрезъ концертитъ си живъ интересъ къмъ руската музика.

Галопъ, (галопадa) — Galopp — име на единъ живъ, веселъ и бързъ танцъ въ $\frac{2}{4}$ тактъ, съществуващъ отъ началото на XIX в., сега излязълъ изъ употреба — освенъ като край на кадрила, който сжщо губи своето по-раншно значение. Листъ е писалъ два Г-а за пиано: единъ „руски“ и единъ „хроматически“ — пиеси съ чисто виртуозенъ характеръ.

Галубе, фр. Galoubet — малкъ флейтовиденъ инструментъ — съ 3 дупки (2 предни и 1 задна), съ високъ диапазонъ — като малката флейта, въ употреба въ Провансалия, дето неговото свирене се придружава съ удране на тамбуринъ.

Галупи, Валдасаре — Galuppi, Valdassare — извънредно плодовитъ оперенъ композиторъ, род. 18 окт. 1706 на островъ Буранело при Венеция, умр. 3 ян. 1785 въ Венеция, ученикъ на Лоти въ консерваторията въ Венеция, 1741 отива за изпълнение на свои опери въ Лондонъ, и следъ това въ Петербургъ, дето остава по продължително — за да се върне 1765 още единъ пжтъ за 3 годишно пребивание тамъ, като преди това билъ избранъ за капелмайсторъ на „Св. Марко“, което място заема до смъртта си — всеобщо уважаванъ еднакво, като артистъ и като човѣкъ. Г. е писалъ повече отъ 100 опери — предимно комически, освенъ това и църковна музика: мотети, меси, псалми и 3 драматични кантати, а е компониралъ и за православната църква, като съ създаденото е указалъ силно влияние на руската духовна музика, повеждайки рускитъ църковно-музикални творци въ посоката

на италианския начинъ и стилъ на писане — особно въ духовния кон-

Валдасаръ Галупи

цертъ, който за дълго носи печата на италианския църковенъ и оперенъ стилъ.

Галь, Ханс — Gál, Hans — даровитъ композиторъ, род. 5 авг. 1890 въ Бърно, училъ при Мандичевски и Адлеръ въ Виена, кждето е лекторъ въ университета по теория на музиката. Композиции: Увертюра къмъ една „Куклена игра“, „Симфонията“ и „Балетна сюита“ въ 6 части (1930) за малкъ оркестъръ; „Вариации върху едия виенска мелодия“ за цигулка, виолончелъ и пиано; клавиририо, клавириквартетъ, „Интермеци“ за струненъ квартетъ; „Дивертименто“ за духови инструменти; „Соната за цигулка и пиано, Сюита за виолончелъ и пиано; 3 скици за пиано; „Сръбски пѣсни“ за пиано на 4 ржце, „Реквиемъ за Миньонъ“ за смѣсенъ хоръ съ оркестъръ, „Фантазии“ за женски хоръ и оркестъръ; „За вѣчната радостъ“ — за женски хоръ, 2 арфи и органъ, „Дървенцето“ — за женски хоръ и малкъ оркестъръ; оперитъ: „Лѣкарьтъ на Зобеида“; „Свещенната гжска“, „Пѣсенъта на нощъта“; музика къмъ „Рутъ на Левецовъ“, „Епиграми“ за смѣсенъ хоръ; пѣсни за мжжки и женски